

NEDJELJNA ČITANJA

Dj 4,32-35; Ps 118,2-4.16ab-18.22-24; 1Iv 5,1-6; Iv 20,19-31

Isus se u današnjem evanđelju učenicima objavljuje dva puta u razmaku od osam dana, a uvijek se radilo o prvom danu u tjednu, tj. nedjelji. Svako okupljanje zajednice vjernika prvog dana u tjednu ponazočuje Isusa, gdje on postaje vidljiv i opipljiv, kao u evanđelju. Učenici osjećaju radost zbog prisutnosti Uskrsloga i daju nam uputu kako se ponaša čovjek koji susreće Krista. Svetost je plod susreta s Uskrslim, a morala bi bez odlaganja biti vidljiva uvijek i svugdje. Nakon susreta s Uskrslim apostoli tu radost prenose čovjeku koji je bio dio apostolskog zbora, ali nije bio nazočan tom događaju. Stoga nije nesmotreno sumnjati u nešto takvo, kako to čini Toma, jer ne bijaše s ostalima, pa ne doživljava susret s Isusom. Ovo nam jasno poručuje kako čovjek izvan zajednice nije sposoban susresti Boga, kako je Krist prisutan tamo gdje su dvojica ili trojica sabrana u njegovo ime, da je Bog tamo gdje postoji jedinstvo, zajedništvo i ljubav, a ne individualnost. Krista se, dakle, susreće samo u Crkvi, zajednici njegovih vjernika. Isus dolazi među okupljenu zajednicu i daje se Tomi opipati, da se ovaj uvjeri kako nije privid već stvarnost, da je smrt pobijeđena te da je vjera nužan produkt susreta s Isusom. U ovom trenutku pokazuje se kako je Toma itekako vjernik, jer jedini od apostola javno priznaje Isusa Gospodinom i Bogom. Njegova je vjera dobila i razumske argumente te sada ovaj čovjek biva nepokolebljiv svjedok Isusa Krista do mučeničke smrti. Isus na koncu izriče blaženstvo za one koji ne vidješe, a vjeruju. To smo svi mi, koji nismo vidjeli povjesnog Isusa na području Svete zemlje, ali smo doživjeli susret s njime koji je naš život zaokrenuo u jedinom mogućem smjeru kako bismo ostvarili njegovu svrhu, a to je vječnost s Bogom. Svatko od nas treba biti poput desetorice koja navješta Uskrsloga svakom čovjeku, ali i poput Tome trebamo tražiti razumske argumente vjere i biti uvijek spremni dati obrazloženje nade koja je u nama. U Tomi trebamo promatrati vjernika koji hoće više, koji želi upoznati svoju vjeru, a ne da se zadovolji ispunjavanjem minimuma. Dopustimo Bogu da nas zahvati svojom ljubavlju i blizinom, da nas mijenja i suobličava slici svoga Sina, kako drugima ne bismo bili kamen spoticanja na putu vjere već da svatko od nas bude staza koja vodi k Isusu Kristu, Otkupitelju svakog čovjeka.